

сж пресушени и обърнати на ниви. Други сж съединени чрезъ рѣки и канали. Създадена е мрежа отъ водни пжтища. И тая мрежа е свързана съ морето чрезъ Сайменския каналъ, който свързва езерето Сайма съ морето и е дълъгъ 60 километра. Стенитѣ му сж изградени съ гранитни камъни.

Най-интересното по тия канали сж тъй нареченитѣ шлюзи. Шлюзитѣ сж нѣщо като врата, които запирайтъ водата. Ако да не бѣха тия шлюзи, водата отъ езерата би се втекла въ морето, защото езерата стоятъ по-високо отъ него.

Ето плува параходъ по канала. Идва въ шлюзата. Шлюзата прилича на грамаденъ сандѣкъ, пълненъ съ вода. Дветѣ ѣ страни сж гранитни скали, а отпредъ и отзадъ — врати. Двама пазачи съ голѣми лостове затварятъ задната врата, така че водата не може да изтича. Тогава отварятъ предната врата и водата отъ канала започва да се събира въ шлюзата и да подига парахода. Параходътъ плува по-нататѣкъ. Идва до нова шлюза. Става сжщото. И така все по-високо и по-високо се издига параходътъ, сжщо като по стѣпала на водна стѣлба, — отъ езерото, което лежи по-долу, къмъ езерото, което се намира по-горе.

Погледнешъ ли назадъ, виждашъ върхове на скали, върхове на дървета, върхове на къщи; току-що си миналъ край тѣхъ, а сега тѣ сж вече подъ тебе. Ако гледашъ къмъ парахода отдолу, струва ти се, че той плува въ облацитѣ.

Така трудолюбивитѣ финландци сж покорили капризната природа и отъ езерата и рѣкичкитѣ сж направили удобни водни пжтища къмъ морето.

Не сж оставили финландцитѣ на покой и водопадитѣ. Хора отъ стотини километри идватъ да имъ се любуватъ, обаче финландцитѣ сж оползотворили и тѣхъ. Впрегнали сж ги въ работа. По брѣговетѣ на водопадитѣ сж построени фабрики, и водната сила движи машини. Други водопади доставятъ вода на градоветѣ.

Не малко работа е отворила на финландцитѣ камечистата почва на тѣхната страна. — „Хлѣбъ на камѣка не расте“, казватъ обикновено, а ето финландцитѣ изкарватъ отъ камѣнитѣ хлѣбъ. За да се сдобиятъ съ парче работна земя, тѣ отначало събиратъ камѣнитѣ, съ които земята е покрита. И често се срѣщатъ по нивитѣ грамади събрани камъни. Но всички камъни не могатъ да се събератъ. По-голѣмитѣ оставатъ на мѣстата си. Такава земя не може да обработва съ плугъ. Въ такъвъ случай обръщатъ я съ лизгаръ. И трудолюбивитѣ финландци вършатъ това тъй добре, че се ражда отлична рѣжъ — дето се вика отъ едното десетъ.